

Històries del PORT

El vapor de rodes
L'aplicació de les màquines de vapor al transport va revolucionar la manera de moure's. Una de les primeres aplicacions en la navegació va ser en els vaixells de rodes, un sistema de pales que s'ubicava a banda i banda del vaixell o a la popa. El primer vapor de rodes operatiu va ser el Clermont, de l'enginyer nord-americà Robert Fulton, que l'any 1807 va navegar de Nova York a Albany a través del riu Hudson. Ben aviat aquests vaixells serien una de les cares més característiques dels paisatges fluvials, des del Mississipí americà fins al Congo colonial.

El sol i el mar

Els millors navegants han sabut seguir els rumbos que marcaven les estrelles, per això no és d'estranyar que l'astre rei sigui present en el lèxic mariner. 'A sol ixent', 'a sol alt' o 'a sol sortit' són expressions de temps. 'A sol i serena' i 'a sol i a vent', d'altra banda, designen estats als que el vaixell pot trobar-se exposat.

FONS CARLOS DE ÀNGULO/AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

El moll de Barcelona

Una de les parts principals de qualsevol port són els molls, des d'on atraquen, amarren i salpen tots els vaixells que hi fan cap. El primer que va tenir el port de Barcelona va ser el moll de la Santa Creu (avui desaparegut), construït el segle XV a l'actual Barceloneta. Després de diverses ampliacions, la gran transformació que va portar la revolució industrial i l'obertura del canal de Suez al segle XIX van donar un impuls al port de Barcelona, que va obtenir el permís per construir el primer moll transversal entre el 1877 i el 1882. A l'inici del segle XX, el moll transversal es va ampliar i seria conegut com a moll de Barcelona.

La neutralitat durant la primera guerra mundial va convertir el port en un centre de pas i de referència per tots els vaixells que creuaven la Mediterrània. El trànsit de vaixells va portar a la construcció d'una estació nàutica internacional al moll de Barcelona on embarcaven i desembarcaven els passatgers que visitaven la ciutat comtal, o que

hi feien escala. Un dels vapors que hi va fer escala en diverses ocasions va ser el creuer *Conte Rosso* (a la fotografia, l'any 1924), que cobria la línia entre Itàlia i Nova York. Els passatgers descendien per una escala metàl·lica fins la terminal, on recollien l'equipatge i passaven els tràmits legals corresponents. Un cop a terra, tenien a la seva disposició vehicles i carruatges.

El *Conte Rosso* era el transatlàntic més gran de la flota italiana de l'època, i la seva visita causava sensació entre els barcelonins que veien fumejar les seves xemeneies. Va estar en servei fins que va ser torpedejat durant la Segona Guerra Mundial.

A dia d'avui, on s'aixecava la terminal marítima internacional es troba l'edifici circular del World Trade Centre, una de les icones del perfil marítim de Barcelona. A l'interior d'aquest centre de convencions i negocis s'hi troben les instal·lacions de l'Autoritat Portuària de Barcelona i el seu centre documental, on a més de la brisa marina s'hi respira la centenària història del moll de Barcelona.